

Kölcsönjegyzés a kerekegyházi gépállomáson

AZ IDEI békekölcsönjegyzés napjai azért jelentenek nagy eseményt, mert ezekben a napokban jut kifejezésre: mennyire értékelték meg dolgozónk kormányunk programjainak jelentőségét. Ez megnyilvánul nemcsak a jegyzett forintokban, hanem abban is, hogy ezekben a napokban fokozott munkalelkesüléssel törnek magasabb termelési eredmények elérése felé. Izmoskarú öntőmunkásaink ma több vasat, bányászaink több szenet adnak a hazának, mint tegnap. Dolgozó parasztágunk öntudatosabban veszi kezébe szövetkezeteinkben, állami gazdaságainkban és egyéniileg dolgozó parasztságunkban a munkaeszközöket, vetőgépeket, hogy olyan eredményeket érjen el ezekben a napokban, mint amelyet még soha!

KÖLCSÖNJEGYZÉS

első napján — szeptember 30-án is már szünet nélkül zakatoltak a kerekegyházi gépállomás túrge traktorai, mely barázdát hasítva az éke után ásító széles földekben. Ez a nap volt az erópró-oja a gépállomás élénjáró — egymással versenyző traktorosainak — Tóth Sz. Mihálynak, Antal Pálnak és Nagy Lászlónak. Szeptember 30 — a dekad utolsó napja — ezen a napon dől el, hogy ki lesz a győztes a tervteljesítésben. Eddig Nagy László vezetett, de elsősegét most veszélyeztetik Tóth Sz. Mihály eredményei. Ezért mindannyiúnknak most minden perc drága! Nem mulasztja el azonban egyikük sem, hogy a jegyzést gyűjtő elvtársakkal néhány szót váltson. Ebben a pár szóban elmondják azt, amit most egész népünk, hazánk minden dolgozója érez: tudják miért jegyeztek békekölcsönt!

— ÁLLAMUNK segít bennünket, hogy eredményeinket tovább fokozhassuk, hogy még jobb, még lelkiismeretesebb munkát végezhessünk, — mondja Nagy László. — A napokban érkezett meg gépállomásunkra egy teljesen új, magyar gyártmányú aratógép, amely magas teljesítőképességével biztosítja, hogy a jövő évben jobb eredményt érjünk el az aratásban, mint az idén és hogy a szemvesztesség még kevesebbre csökkenjen. De ahhoz, hogy teljesen kifogástalan munkát végezhessünk, még több aratógépre, még több vetőgépre,

traktorra van szükségünk. Ehhez akarok én is hozzájárulni forintjaimmal — fejezte be Nagy László traktoros a beszélgetést.

MIUTAN

Antal Pál is, aki éves tervét már 143 százalékra teljesítette, lejegyezte az 500 forintot, ismét munkához láttak. A gépállomás traktorosai nagy gondot fordítanak arra, hogy művelés után egyenletes talajt hagyjon maga után a gép. — Szántás után a talajt simítózzák, majd a vetést követő magtakaró után egy tövisfogást is akasztanak, amely biztosítja a talaj tökéletes simaságát. — Tanultunk az idej tapasztalataiból — mondják — és azt akarjuk, hogy a következő évben kombájn-aratáskor ne legyenek gondjaink a talaj egyenletlensége miatt. A gondosan előkészített talajba nap-nap után egyre több vetőmag kerül. A kerekegyházi Dózsa termelőszövetkezetben a napokban fejezték be egy 20 holdas roztábla keresztsovos vetését és már zöldel a csoport 14

holdon elvetett őszi búzája,

AZ OSZI NAP

utolsó fázisában lebukó sugarai még a földet találja a fázradhatatlan embereket. De közeleg a várás ideje, s a lendületes, jól végzett munka eredményeit alig néhány perc múlva már számokon keresztül hasonlítják össze a gépállomás irodájában.

Bizony Tóth Szívák Mihály le hagyta Nagy Lászlót, de egyikük sem érzi vesztesnek magát, hisz ezen a napon és ebben a dekadban is becsülettel megállták helyüket. Nagy László dekadtervét 137 százalékra teljesítette, még őszi tervének teljesítésében 61,6 százalékot ért el, Tóth Mihály megelőzte 11,4 százalékkal, de a vídám, életerős traktorosok között holnap újrakézdődik a verseny. A verseny, amelynek csak győztese lehetnek. Munkájuk nyomán változik a táj képe — az ugarpöl gazdagon termő földek lesznek, s nyomukban a környék népe boldogabbá válik.

Apostag község 60 dolgozó parasztjának lelkes versenye segíti a begyűjtési terv sikerét

APOSTAG községben október 1-ig bezáróan 60 dolgozó paraszt tett versenyvállalást arra vonatkozóan, hogy a betakarítást követő öt nap alatt teljesíti beadási kötelezettségét a kapásnövényekből is. Szeptember 30-ig ennek a versenyvállalási kötelezettségnek 39 dolgozó tett eleget napraforgóból és 42 dolgozó paraszt teljesítette a versenyzők közül burgonyabeadási kötelezettségét.

DE A BEGYŰJTÉSI verseny nem korlátozódik csak a kapásnövényekre, hanem ezen túlmenően élénken bontakozik ki a tej-, tojás- és baromfibe gyűjtés terén. A község 272 százalékra teljesítette háromnegyedévi vágómarhabeadási tervét, továbbá a tejbegyűjtési tervnek 82 százalékban, a tojásbegyűjtésnek 74 százalékban, baromfinak 66 százalékban tettek eleget.

EZÉRT AZ OLYAN dolgozóktól vesznek példát, mint Holló Pál, 8 holdas egyéniileg dolgozó paraszt, aki már teljesítette egészévi soványbaromfi beadási kötelezettségét és a tejbeadásban is élénjár. Egészévi tojásbeadásának 85 százalékban tett eleget.

A begyűjtésben élénjárók közé tartozik a 15 és fél holdas Miklós János is, aki a kukoricán kívül minden terményből 100 százalékig teljesítette beadási kötelezettségét, sőt ezen túlmenően már 7 mázsa napraforgót is beszállított a beadási kötelezettségen felül a földművelőszövetkezetbe. Ezért készpénzben 1890 forintot kapott és további 119 kiló szappan és 140 kiló darajuttatásban részesül.

A KÖZSÉG dolgozó parasztsága látva kormányunk messze-menő gondoskodását, továbbfokozza a begyűjtés ütemét. Ha már a kormány 250 mázsa kukoricával, 95 mázsa napraforgóval és 91 mázsa burgonyával csökkentette a község dolgozó parasztságának beadási kötelezettségét, ami 88.400 forintot tesz ki — ők sem akarnak adósai maradni államunknak.

Kommunista példamutatás

A **BAJAI** járás déli határszélén Hecsegszántón, a Felszabadulás termelőszövetkezetben a kommunisták váratlan dologra figyeltek fel. A tagság egy része, ha szűk körben is, de arról tanakodik: amiből meg részesedést kapunk azt betakarítjuk, de már a vetésben nem veszünk részt. Megkezdtek a hangoskodást és titokban, orvul kezdtek szervezkedni.

Voltak, akik védelmére keltek a szövetkezetnek. Varga Károly például, aki a bomlasztók a maguk emberének tartottak, tiltakozott a késlekedés, a télenkedés ellen. Borhi Sándor is kijelentette, hiába írta: nevé a kilépők listájára, nem hagyja el a szövetkezetet. — Megtaláltam a számításmat és azon leszek, hogy jövőre még jobb legyen. Miközben a szűk kis csoport szította a hangulatot, a munka állt, ha el is végezték a szántást, a vetés késlekedése kezdett nagy veszélyeket rejtgeni magában,

NEM VOLT véletlen, hogy az ellenség felfigyelt és aknamunkájával azt igyekezett elérni, hogy a hangoskodók szűk csoportja ne elegendjen meg a tagok kilépésre való rábírására, hanem kérjék a szövetkezet feloszlását. Erre azonban már felfigyelték a becsületes dolgozó tagok is. Gyurity Adám ki is jelentette: jövőre akarják veszélyeztetni.

A VETÉS azonban csak nem akart megindulni. A vetőgépek ott állottak előkészítve a szövetkezet központjában, a vetőmag már napok óta felrakva a kocsiderékban. Jöttek a hírek mindenfelől: ahol időben vetettek, már sorol az árpa. Nem

egy helyen már az elvetett takarmánykeverék is kizöldült.

Csak éppen a Felszabadulásban nem akart megindulni a vetés, a jövővi gazdag termés alapja.

EGY REGGEL aztán váratlan fordulat történt. Galisfy Julianna és Kis Szabó István befogtak egy pár lovat, a saroglyához kötötték egy vetőgépet és nekiindultak a munkának. Ketten dolgoztak aznap a Felszabadulás tábláin, lendületes munkájuk révén hullott a vetőmag a földbe és mire este lett, 12 holdon végeztek az árpavetéssel. Másnap is hasonlóan eslekedtek. De mikor munka közben jobban széjjelnezték, látják ám, hogy Likár György, meg Horvát Sándor, amott meg Borhi Sándor meg Varga Károly is vetnek. Harmadnapra már a szövetkezet 20 tagja szorgoskodott a vetés munkáján.

IGY INDULT neki a munka, így számolták fel a Felszabadulásban a télenkedést, így tanulták meg a szövetkezet becsületes tagjai, hogy a kommunisták példáját követni egyet jelent jövőjük továbbbepítésével. Meggyőződtek azóta már arról is, hogy határozott fellepésük a munka megindításával, sok megtévesztett tagot rádöbbenett arra, hogy helytelen útra léptek volna, ha a hangoskodókra hallgattak volna, ha maguk is odaállottak volna azok közé, akik jövőjük sirsói akartak lenni.

Azóta már elvetették az árpát, a takarmánykeveréket, folyik a rozsvetés és a búza is előkészítve várja, hogy mielőbb a földbe jusson.

A bajai járásban megkezdődött a gyapotszüret

A bajai nagygazdaságban megkezdtek a gyapotszüretet. Az első nap több mint hat mázsa gyapot került belakarításra.

A gazdaság 903 holdon természet az idén gyapotot. A gyapot kovadásának meggyorsítására új eljárás alkalmaznak. A levelek vegyi úton való leperzseését. A gazdaságban a földművelésügyi minisztérium nemrégiben kísérletet folytatott kalciumcianamid és nátrium-szilikoflorid vegyületei. A kísérlet célja: a levelek eltávolításával a már kifejtett gubók kovadásának meggyorsítása. A kísérlet bevált és a bajai nagygazda-

ság 300 hold gyapoton már alkalmazta is. A levelek eltávolítása után három-négy nap alatt a kovadás bekövetkezett.

A szedés meggyorsítására is új eljárást alkalmaztak. A gyapotszedőket három köténnyel látják el. Mindegyik kötényt egy-egy ugyanazon számmal látják el. Ha megtelik a háromzsebes kötény, nincs szükség megállásra, kötényváltásra. Levetik a kötényt és már haladhat a munka tovább. A kötényeket összeszedik és az átvétőhelyre viszik. Itt minden kötényszámmal hasonló számmal el látott kartonlapjára aztán rávezetik a szedés eredményeit.

Két és fél évvel ezelőtt történt. Az emberek ugyanúgy siettek a munkába, a gyerekek az iskolába, mint ezelőtt. És mégis valami történt Forgó Ilona életében. Két műszakban dolgoznak majd a Kecskeméti Gyulagyárban, hallotta a hírt az ott dolgozóktól.

Két műszak... Nem rossz dolog az... Bizonyára kell új munkás... Amint haladt hazafelé, találkozott régi iskolatársával, Gubacsi Etával, aki már az üzemen dolgozik.

Köszöntötték egymást. Röviddel utána beszélgettek mindenről, legfőképpen arról, hogy a gyárban most már két műszakban dolgoznak.

— Gyere el hozzánk, most van felvétel — szól Gubacsi Eta.

— Jó, legalább együtt dolgozunk — válaszolt Forgó Ilona.

— En sem vagyok régi munkás, de már egyedül dolgozom... Szóval, eljössz — s ezzel elváltak.

Másnap Forgó Ilona is jelentkezett felvételre. Könnyen ment minden. Először kioktatták a munkavédelemről, a gépek használatáról. Ezidő alatt számolta a perceket, s arra gondolt, amikor először találkozik, régi iskolatársával az üzemen.

Elérkezett ennek is az ideje. Nagyon megörültek egymásnak. De más különös esemény is történt. Gubacsi Eta tanítványa lett Ilonka. A két fiatal lány szorgalmasan dolgozott. — A balkezedbe fogod, szétteríted, jobbal kivészed a rossz fát, összehajtod, megint szétteríted, újból kidobod a rossz fát és a csöbe helyezed — magyarázta a munkaműveletet Gubacsi Eta. Ilonka, mint az elsőosztályos diák, úgy rakározta az

Forgó Ilonka az igaz ügy szószólója lett

agyában az útmutatást. Egy hét után neve mellett 102 százalék volt. Nagy volt az öröme, mert a »régiek« közül voltak egynéhányan, akik nem tudták 100 százalék fölött teljesíteni. Az első siker ösztönözte Ilonkát a további jó munkára. Akaratla, lelkesedése natúrta-lan volt. Amit mondtak neki, azt örömmel végrehajtotta. A pártszervezet, szakszervezet, vállalatvezetőség felfigyelt rá. — Fiatal, lendületes, szorgalmas. Ez volt Ilonkáról a vezetők véleménye. Naponta felkeresték, megnézték munkáját, segítették, s nevelték. Ilonka pedig többször hallott arról, hogy a dolgozótársai vasárnap kimennek a tanyára népnevelőmunkát végezni. Arról is hallott, hogy a népnevelők, kommunisták az újnák kezdeményezői. O benne is felvetődött az a gondolat, hogy mit lehetne itt jobban csinálni. S nem kellett sokáig várnia. Gubacsi Eta tapasztalatcserére ment Szegedre és onnan új munkamódszerek ismeretével tért haza.

1952 őszén történt. — Nehéz lesz, nem tudom vállalni — szabódott Eta. Még nem érttem a munkamódszert egészen.

— Minden segítséget megadunk, — serkentette az üzem műszaki vezetője Etát az új módszer bevezetésére. Ilonka csak figyelt, s úgy itta műszaki vezetőjének szavait, mint a szomjas ember a vizet. Jó dolog ez, csak egy kicsit ügyesebbnek kell lenni — kergetőztek a gondolatok a fejében s hosszasán el-

gondolkozott. Eta válasza zökkentette ki gondolataiból.

— Elvállaljuk. Négy gépet kezelünk ezentúl hárman. — En is így cselekedtem volna — szól Forgó Ilonka. — Ez az új módszer lehetővé tette, hogy 102 százalékról 124 százalékra emeljek a termelést. A fizetési borítékomban az első hónapban 100 forinttal volt több a többiekénél.

Ezután nagy esemény történt Ilonka esetében. »Fordulópont«, ahogy ő mondja. A párttitkár elvtárs felkereste, beszélgetett vele és így tette fel a kérdést a beszélgetés végén: — Ha megbíznánk az elvtársnőt egy-két fiatal nevelésével, szívesen elvégeznék? — Ilonka meglepődött, majd így szólt: — En nem vagyok párttag. — Nem baj, — hangzott a válasz.

— Így lettem előbb a fiatalok nevelője, majd később a párt népnevelője. Ekkor jöttem rá arra a nagyszerű érzésre, amely szívemet megdobogtatta: népnevelőnek lenni nehéz, de szép feladat. S arra az időre gondoltam, amikor még engem is türelmesen neveltek.

Forgó Ilonka nem egyedül végezte népnevelőmunkáját. Dudás Mihályné szívesen adta át tapasztalatát és gyakorlati munkájával sokat segített Ilonkának. Vasárnaponként a tanyákat járták együtt. Hétköznap az üzemen arról beszélgetett dolgozótársaival, hogy érdemes jól dolgozni, többet termelni. Neve mellett állandóan 120—127 százalék volt. Fáradságot nem ismert. A sze-

mináriumokon rendszeresen megjelent. Szerénye, lelkesedése magával ragadta a többieket is. Rendszeresen beszélgetett hozzá beosztott társaival. Az elreszállítás után és azóta minden nap elmondja, hogy érdemes jobban dolgozni, takarékoskodni az anyaggal, papírral, mert ez saját érdekük, mi nyereünk vele, így lesz olcsóbb az élet, az áru. Hogy ez így van, ti is érzitek — mondja — de magam is. Telikabát-szövetet akartam venni 180 forintért. — Most, az elreszállítás után 120-ért veszem meg. Ezért kell nekünk minőségileg kifogástalanul dolgozni. Bizonyára egyikünknek sem esne jól, ha szólnának bennünkkel dolgozótársaink, mert rossz munkát végzünk. Szavai nyomán gyorsabb lesz a termelés üteme, mert vídámabb, lendületesebb a munka.

Ott áll gépe mellett s így mondja: — A békekölcsönre félhavi fizetésünket jegyeztük, mert tudjuk, hogy ezzel saját magunk jobbtlétét, a kormányprogramot segítjük elő. Ez csak az első lépés. Vasárnap ismét dolgozó paraszttársaimnak magyarázom a kormány programját, azt, hogy miért előnyös többet és jobbat termelni, milyen beadási kedvezményekkel segíti államunk a dolgozó parasztokat, s nem utolsó sorban beszéllek a békéről, a békekölcsönről.

Forgó Ilona DISZ-fiatal, az üzem pártönkivüli népnevelője így vált igaz szószólójává a párt politikájának, mely a dolgozók jobb jövőjét biztosítja. Nevelő dolgozótársait, hirdeti a jobb élethez vezető utat, segíti az elmaradottakat. Ez az igazi, nemes cselekedet.